

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 43. Alfredus Magnus Rex Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

- Sæculum IX. ter, si opus fuerit, admoneat; nisi sepe-
 A. C. 884. nitentiæ subdant, Episcopus contra eos
 pronunciet excommunicationem, quam
 latam esse refractoriorum Dominis, &
 Episcopis Fratribus suis significet. Si
 c. 6. latrocinium commissum fuerit in Dice-
 cesi, in qua grassator nec jure proprie-
 tatis nec Feudi quidquam possideat, E-
 piscopus eum per aliquem Presbytero-
 rum suorum moneat, & si contumacem
 c. 8. excommunicare cogatur, id Domino &
 Episcopo ipsius denunciaret; nullus vero
 Episcopus alteri succenseat, si alius Dice-
 cesanum suum ob hujusmodi admissa
 c. 9. crimina excommunicaverit. Regis Man-
 datarii, Comites, Præfecti omnes Epis-
 copis ad hanc legem observandam au-
 xilium præstent. Si Episcopi, necessitate
 exigente, e suis civitatibus excedant,
 c. 7. Vicarios constituent, ad quos oppressi
 confugiant; quin etiam quando præsen-
 tes sunt, Vicarios in locis a Sede sua re-
 motis habeant. Quo furibus & latro-
 nibus necessitatis, quam obtendunt, spe-
 cies detrahatur, Presbyteri, (id est Paro-
 chi) iter facientes hospitio excipiant.

§. XLIII.

Alfredus Magnus, Rex Angliæ.

vit. Alfr. per Spelm. vit. per Asser. init. Dum Francia cum tantis malis confi-
 ctatur, tranquilla quiete fruebatur
 Angliæ, sub Alfredo, illa ætate Regum
 maximo

maximo. Erat is quinque filiorum Ethelulfi Regis Saxoniae Occidentalis natus minimus, anno octingentesimo quadragesimo nono in lucem editus. Quinquennis a parente provinciae, quam Deme-
 tiam dicebant, Rex proclamatur, & Romam mittitur, ubi eum Leo IV. Papa unxit. Biennio inde elapso videlicet anno octingentesimo quinquagesimo quinto ipse Ethelulfus Romam profectus, iterum Alfredum juvenem, filium suum, comitari se voluit. Fratribus vero ejus Ethelbaldo, Ethelberto, & Ethelredo defunctis Alfredus ab omnibus Rex Saxoniae Occidentalis salutatus.

De Rege Ethelredo singulare pietatis specimen narratur. Dani, seu Nor-
 manni a multis annis in Anglia grassantes, tunc forte copias in duas partes diviserant, quarum alteri duo eorum Reges, alteri omnes eorum Duces praerant. Cum Rex Ethelredus cum fratre suo Alfredo in eos movisset, hostis ad exemplum dividere exercitum constituit, & ipse cum uno agmine in Reges irrupturus erat, dum Alfredus alterum in Duces dirigeret. Jamque in conspectu barbarorum stabant, sed ingruens nox certamen distulit. Albescente postera luce Alfredus admodum matutinus in hostes ruere parabat. Videns vero quod frater e tabernaculo non pro-

cede-

Saeculum IX.
 A. C. 884.

Sup. Lib.
 XLIX. §. 29

Affer. p. 7.
Wil. Mal-
mesb. p. 24.

Sæculum IX. A. C. 884. cederet, nuncios complures festinare ad eum jubet, qui indicarent, imminere Infideles, atque primos ordines pugnare. Ethelredus Officio Divino intererat, remisitque ad fratrem, qui responderent, non exiturum se, priusquam completa fuisset Missa. Interim Alfredus hostes aggreditur, & quia loco iniquo pugnabat, repellebantur Angli, nec multum aberat, quin in fugam converterentur; at Ethelredus signo crucis se muniens, cum minime expectaretur, strenue adest, suoque exemplo fractos animos erigens, memorabili edito proelio Christianis victoriam conciliat. Unus ex Regibus Barbarorum, Comites quinque, militum ingens numerus, casti. Insignem victoriam ob Ethelredi pietatem Cœlo in acceptis referendam esse crediderunt.

Ingulf. p.
869.

Ethelredo igitur defuncto Alfredum anno octingentesimo septuagesimo secundo Regem Saxoniarum cuncti venerati sunt. Sed per spatium annorum sex turbida fuere tempora, Danis Angliam bello infestantibus; quin, cum anno octingentesimo septuagesimo octavo totam illam regionem in suam potestatem rede-gissent, Rex Alfredus in Silvam, undique subjectis paludibus inaccessam fugere, & in tugurio viri agrestis, qui regium pecus pascebat, delitescere compulsus est.

Alfredi pietas.

Asser. p. 9.

est. Ibi mensibus circiter sex moratus Sæculum IX.
 est, & in tantis angustiis prodigio acce- A. C. 884.
 pisse solatium a Cælo dicitur. Omni-
 bus circum aquis in glaciem concretis,
 miserat Rex suorum aliquos, qui vel pi-
 sces vel feras ad depellendam duram fa-
 mem caperent, & ipse solus cum Regia
 uxore domi manserat. Ne esset otiosus,
 librum accipit, & legit. Ecce vero pul-
 sat mendicus januam, & stipem rogat.
 Rex ad Reginam conversus interrogat,
 quid esset, quod dare possent. Et illa
 respondente, unicum panem superesse,
 ait, *sit Nomen Domini benedictum! da
 panem dimidium pauperi. Nam qui quin-
 que panibus quinque millia pauperum sa-
 tiavit, efficere utique potest, ut reliqua
 bujus panis pars nobis sufficiat.* Paupe-
 re illo gratias agente, Rex lectionem re-
 petit, & obdormit.

In somno conspicuus ei fit Sanctus
 Culbertus Episcopus Lindisfarnensis in
 eum modum verba faciens: *Deus me*
misit, ut tibi indicarem, viscera miseri-
cordiæ ejus commota esse tot calamitati-
bus, quæ longo tempore Anglos premunt.
Et eleemosyna, quam modo largitus es,
tam gratum Deo obsequium fuit, ut ideo
te Regno tuo restituere decreverit. Ac-
cipe signum, quod vera sint, quæ eloquor:
viri, quos piscatum misisti, etsi repugnet
anni tempus, maximam piscium multitu-

Sup. Lib.
XL. §. 43.

Hist. Eccles. Tom. XII. D d d di-

Sæculum IX. *dinem referent supra spem omnem & ex-*
A. C. 884. *pectationem tuam.* Rex somno discusso
 Reginam vocat, & quid sibi objectum
 narrat. Illa respondet, se eodem tem-
 pore dormitasse, & simillimo somnio ob-
 lectatam fuisse. Mox famuli redeunt a-
 deo ingentem piscium vim inferentes,
 ut facile ad reficiendum exercitum suf-
 fecissent.

Sup. Lib.
L.I. §. 53.

Affer. p. 10.

Haud diu post Alfredo compertum
 est, quod Hubba ex Ducibus Danorum
 aliquis, is ipse, qui S. Edmundum occi-
 derat, vita exutus, & *Corvus*, seu vexil-
 lum magicum, in quo Pagani spem ma-
 ximam collocare solebant, captum fue-
 rit. Tunc igitur collectis iterum copiis
 in Danos nil opinantes irruit, vincit,
 cumque fuga elapsos in arce, in quam
 se receperant, obsedisset, iis, quibus ma-
 xime volebat conditionibus, ad deditio-
 nem adegit. Videlicet, *Gutrum* Rex
 eorum sacro baptismatis fonte lavaretur,
 his, qui Regis sui exemplum imitari vel-
 lent, licentia fieret in illa regione perma-
 nendi, iisdem agri excolendi concederentur,
 ceteri sine mora ex Anglia solverent.
 Conditionibus acceptis *Gutrum* Danorum
 Rex baptizatur, Alfredo levante, qui eum
 Edelstanum vocavit, complurium Regum
 Anglorum nomine. Tandem diebus duodecim
 inter epulas
 con-

consumptis Regem ceterosque Neophy-
tos magnis donis cumulos dimisit.

Sæculum IX.

A.C. 884.

§. XLIV.

Leges ab Alfredo editæ.

Alfredus *Gutrum* aliisque Danis ad fidem conversis Angliam Orientalem & Nordhumbriam, tunc regna prope modum deserta, & incursionibus Barbarorum maxime vexata, in feudum dedit. Tum operam jungente *Gutrum* novas Leges ad Christianos hos neo-conversos in officio continendos condidit. Ad conservandam Episcoporum auctoritatem pœnæ etiam temporales, sed pro Barbarorum ingenio non nisi pecuniariæ, injunguntur. Prohibetur relapsus in Idololatriam, damnantur incestus, Auguria. Præcipitur, ut dentur Decimæ, Dominicæ & Festa sanctificentur, jejunia ferventur. Hæ leges tam ad Clericos quam ad Laicos pertinent; quin tamen ideo a pœnis Canonicis sint exempti, si Presbyter militet, aut si pejeret, si furetur, si impudicitia convincatur, si fallatur in denunciando Festo, vel jejunio, si Sacrum Chrisma non petat, aut Baptismum, ubi necessitas postulat, conferre negligat.

Alfredus Rex Anglis quoque sibi subiectis novas leges dedit; is enim præcipuus in illa Gente Legislatur habetur.

D d d 2

Illa-

n. 62.

to. 9 Conc.

p. 389.

Sup. Lib.

XXXVIII.

f. 16.

c. 2. 6. 16.

c. 9.

c. 10. 11. 14.

c. 12.

c. 3.

c. 4.

c. 5.